

качества у Пенча се развиватъ и отъ непосредното влияние на бащата върху сина: още отъ ранно детство той е билъ за него не само авторитетенъ баща, но и образецъ за следване. По-после, когато поотраства, по свидетелството на Екатерина Каравелова, той се отнася „къмъ книгитѣ и тевтеритѣ на баща си съ най-голѣмъ интересъ и почитъ“, и „често бащата се обръщаше къмъ малкия синъ като къмъ справочна книга — за нѣкоя дума, чула и незаписана въ нѣкой кжтъ, дето Пенчо го е придружавалъ“...¹⁾

Майката на поета — баба Ирина — е била, по свидетелството на г-жа Ек. Каравелова, затворена, навжсена, дори сурова, но съ твърди устои, съ характеръ, какъвто срѣщаме у нашитѣ стари българки. Тя се е грижила за отглеждането и възпитанието на осемтѣхъ си деца, понеже дѣдо Славейковъ е билъ обикновено рѣдкъ гостъ въ кжщи. Била е извънредно трудолюбива, стегната, много честолубива, дори горда, но се отнасяла съ уважение къмъ работитѣ на мъжа си. Изобщо е била завършенъ типъ на истинска домакиня и строга, но грижлива майка. Изглежда, че и отъ нея Пенчо е наследилъ твърдостъта на характера и честолубието си.

За ранното развитие на Пенча, за начетеностъта му още презъ детскитѣ години е благоприятствувала семейната срѣда. Цѣлото семейство на Славейкова се е отличавало съ голѣма любовъ къмъ книгитѣ: „Още въ Тръвна, казва Е. Каравелова, въ долния катъ на майчината му кжща, въ дюкяна, по рафтоветѣ сж били натрупани книги — български, гръцки,

1) „Спомени за П. Сл.“ — сп. Съвр. мисль, г. III.